

Piatok 7. týždňa v Cezročnom období: povolání milovať naveky

Komentár na piatok 7. týždňa v Cezročnom období. „Čo Boh spojil, nech nikto nerozlučuje“. Láska je rozhodnutie, ktoré sa potvrdzuje každý deň, každý okamih, pričom si vyberáme dobro druhého ako najcennejší poklad.

Evanjelium (Mk 10, 1-12)

Ježiš odišiel do judejského kraja za Jordánom. Opäť sa k nemu zišli zástupy a on ich zasa ako zvyčajne

učil. I pristúpili farizeji a pokúšali ho. Pýtali sa ho, či smie muž prepustiť manželku. On im odpovedal:

„Čo vám prikázal Mojžiš?“

Oni vraveli:

„Mojžiš dovolil *napísať priepustný list a prepustiť.*“

Ježiš im povedal:

„Pre tvrdosť vášho srdca vám napísal toto prikázanie. Ale Boh *ich stvoril od počiatku stvorenia ako muža a ženu. Preto muž opustí svojho otca i matku a pripúta sa k svojej manželke a budú dvaja v jednom tele.* A tak už nie sú dvaja, ale jedno telo. Čo teda Boh spojil, nech človek nerozlučuje!“

Doma sa ho učenici znova na to pýtali. On im povedal:

„Každý, kto prepustí svoju manželku a vezme si inú, dopúšťa sa voči nej cudzoložstva. A ak ona prepustí

svojho muža a vydá sa za iného,
cudzoloží.“

Komentár

Ježiš je uprostred ľudí. Tam počúva, sprevádza, učí, uzdravuje. Dokonca aj tých, ktorí nechcú počúvať, učiť sa alebo byť uzdravení.

Ako pri tejto príležitosti, keď pred neho prichádzajú niektorí farizeji, aby ho podrobili skúške, aby sa mu pokúsili vziať morálnu autoritu, ktorú v ňom všetci uznávajú. Aby to urobili, položia Ježišovi otázku o zavrnutí ženy.

Ježiš sa nezastaví pri kazuistike, ale ide k jadru problému: k intímnemu postaveniu každého láskyplného vzťahu.

Keď sa muž a žena milujú, je táto láska niečo, čo možno považovať za prechodné, pominuteľné, kým sa to hodí? Naopak, každý vzťah, nielen manželský, ak je pravdivý, je nerozlučiteľný. Priateľstvo, ak je pravé, je nerozlučiteľné.

Otec neprestáva byť otcom. Ak otec zaprie dieťa, znesväcuje tento vzťah, pravdu tohto vzťahu. Ak otec neuznáva syna, tento človek prestal mať srdce.

Vzťahy medzi ľuďmi nie sú banálne, neredukujú sa na to, čo je výhodné alebo nevýhodné. Láska do tejto logiky nevstupuje.

Boh skrze vykúpenie, zlomenie jarma lži, prináša niečo, čo Mojžiš nemohol urobiť. Mojžiš sa nakoniec skláňa pred tvrdosťou srdca. Viac už nedokáže.

Ježiš Kristus smrťou na kríži inauguroval schopnosť milovať do

hlúbky, do smrti, prijať obmedzenia druhého. Dáva nám svojho Ducha, Ducha Svätého, svoju silu, svoju Lásku, svoj božský Život, vďaka ktorému žijeme svoju pravdu: sme stvorení pre lásku, aby sme milovali a boli milovaní vo vernosti.

Dal nám tak možnosť byť nerozlučne spojení s ľuďmi, milovať vo vernosti. Sme totiž povolaní milovať večne.

Toto evanjelium nehovorí len o manželstvách, hovorí o všetkých ľudských vzťahoch. Neexistuje vzťah, ktorý by nebol povolaný prežívať umučenie, smrť a zmŕtvychvstanie Ježiša Krista, schopnosť stratiť seba samého, aby sme získali druhého, darovať život druhému, darovať sa druhému v každej situácii. Najmä vtedy, keď druhého nie je ľahké milovať.

Ak milujem druhého len vtedy, keď je príjemný, stráviteľný, chutný, potom ho nakoniec využijem pre svoje

vlastné záujmy. Naša veľkosť sa začína vtedy, keď strácame samých seba, keď v mene Ježiša Krista vstupujeme do logiky večnosti, darovania, odovzdania sa.

Vzťah sa začína ničiť vtedy, keď nenápadne, ale skutočne zabíja lásku v srdci, zabíja rozhodnutie vybrať si lásku, vybrať si druhého, brániť ho a strážiť.

Najväčšou neverou je zrada našej schopnosti milovať a byť milovaný.

Luis Cruz

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/viernes-
to-7/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/viernes-to-7/) (06.08.2025)